

Αν δεν φύγει ο στρατός κατοχής το κυπριακό δεν λύνεται, ομολογεί... Τούρκος αρθρογράφος!

/ Γενικά

<http://www.sabah.com.tr/Yazarlar/ardic/2014/02/13/aykiri-kibris-yazisi>

YAZARLAR

ENGİN ARDIÇ **Aykırı Kıbrıs yazısı**

İletişim

SMS: EAR yaz boşluk bırak mesajını yaz 4122'ye gönder.
(1,60TL) MH:02165317373

Eski Türkiye'yi yönetenler, acaba Kıbrıs'ta Ecevit'in deyimiyle bir **"baş hareket"** başlatırken, sırtlarına kırk yıllık bir kambur aldıklarını da idrak etmişler miydi?

Baş hareket, güvercin müvercin, mavi gömlek falan filan **"içi boş Ecevit belagatinden"** ibaretti. Kıbrıs'a hem politikacı, hem bürokrat, hem de halk başından beri **"aldık"** gözüyle baktı... Aldığımızın aslında **"başımıza dert"** olduğunu kimse göremedi.

Çünkü, Hatay'ı saymazsak, bilinçaltımızdaki Osmanlı, **"kaybettiği topraklardan"** bir kısmını uzun yıllar sonra nihayet geri alıyordu!

İşte bunun için 1974 yılında olağanüstü bir coşku yaşandı, Osmanlı'nın intikamı... Vatanlarını terketmek zorunda bırakılan İstanbullu Rumlar'a da kimse acımadı. Ecevit'in orduyu durulmaması gereken yerde durdurması hata, yürünmemesi gereken yerde tekrar yürütmesi hata, Yunan cuntası devrilince çekmemesi ayrı bir hataydı (Ecevit'in nesi hata değildi ki?)

İddia ettiği gibi faşistleri temizleyip çekilse, hem Kıbrıs'a hem de yedi yıldır cunta elinde inleyen Yunanistan'a **"demokrasiyi hediye eden adam"** sıfatıyla belki 1974 yılı Nobel Baş hareket Ödülü'nü bile alabilecekti!... Orhan Pamuk'tan otuz iki sene önce...

Hep Kıbrıslı Rumlar'ı suçlarız ama bu meselenin kırk yıldır gözülenememiş olmasının bizim ağızdan temel nedenini görmek istemeyiz: Madem ki almıştık, çözüme yaklaşan her yöneticiye de **"verdi"** gözüyle bakılacaktı, hiçbir politikacı buna cesaret edemezdi...

Fakat okuduğumuz mavalı, **"Kıbrıs'a demokrasi götürüyoruz"** mavalını dünyada kimse yutmadı. Kourduduğumuz küçük devleti, aslında Türkiye'ye katılmak isteyen Kıbrıslı milliyetçiler tarafından bize **"empoze"** edilen, bir emrivakiyle desteklemek zorunda bırakıldığımız devleti kimse tanımadı. **"Baş hareket sağlanınca çekileceğiz"** masalını kimse dinlemedi.

Ve de Kıbrıs her anlamda başımıza çok büyük dertler açtı.

Kıbrıs meselesi yokuşa sürülmeseydi hem ambargo yemeycektik, hem de Yunanistan NATO'dan çekilmeyecek ve Amerika onu geri alabilmek için Türkiye'de iç savaş çıkıp beş bin kişinin ölümüne yol açamayacak ve 1980 darbesini de kolay yapmayacaktı... Bunu gördükten sonra gene de Kıbrıs'ı aldık diye sevinir misiniz, bilemem.

Φαίνεται πως αυτά που θα έπρεπε να πουν ξεκάθαρα ο πρωθυπουργός της Ελλάδας και ο πρόεδρος της Κύπρου, που ήξεραν μόνο να χαμογελούν ευτυχισμένοι μπροστά στις κάμερες, από την επιβολή ενός νέου σχεδίου Αννάν για την «επίλυση» υποτίθεται του Κυπριακού, τα λένε αφ' ενός οι Ρώσοι, που ήδη έχουν κάνει την πρώτη τους ηχηρή παρέμβαση, αλλά το πιο καταπληκτικό, αφ' ετέρου ένας πολύ γνωστός Τούρκος αρθρογράφος, της εφημερίδας Sabah, ο οποίος ομολογεί δημόσια ότι το λιμνάζων κυπριακό πρόβλημα δεν λύνεται, αν πρώτα δεν αποχωρήσουν τα τουρκικά στρατεύματα κατοχής.

Συγκεκριμένα ο γνωστός αρθρογράφος της Sabah, Engin Ardıc, ο οποίος πάντα διακρίνονταν για τις θαρραλέες δημόσιες τοποθετήσεις του, σε ένα άρθρο

κόλαφος, ειδικά για την ελληνική και κυπριακή ηγεσία, με τον χαρακτηριστικό τίτλο, «Aykiri Kıbrıs yazısı?», δηλαδή, «Διαφορετική άποψη για το Κυπριακό», αναφέρει ξεκάθαρα ότι και αυτή την φορά θα αποτύχουν όλες οι προσπάθειες για την επίλυση του κυπριακού, οι οποίες μάλιστα πατρώνονται από εξωτερικούς παράγοντες, αν δεν αποχωρήσουν πρώτα τα τουρκικά στρατεύματα από την Κύπρο. Ο Engin Ardıc, με πολύ εντυπωσιακό ομολογουμένως τρόπο για Τούρκο αρθογράφο, ειρωνεύεται την «ιστορική» δήλωση που είχε κάνει ο πρωθυπουργός και «αρχιτέκτονας» της τουρκικής εισβολής στην Κύπρο, Bulend Ecevit, ότι η εισβολή ήταν μια, «Baris Harekatı», δηλαδή μια «Ειρηνική Επιχείρηση». Ο Τούρκος αρθογράφος την σχολιάζει ειρωνικά γράφοντας ότι....

θα έπρεπε να δοθεί το... νόμπελ ειρήνης στον Ετσεβίτ, 32 χρόνια πριν από τον γνωστό Τούρκο συγγραφέα, Ορχάν Παμούκ, που ήταν ο πρώτος Τούρκος που πήρε νόμπελ στον τομέα της λογοτεχνίας. Στη συνέχεια ο αρθογράφος αναφέρει ότι η τουρκική επέμβαση στην Κύπρο έφερε μόνο δεινά στην Τουρκία, δημιούργησε πολλά οικονομικά προβλήματα με ένα κατοχικό στρατό που έπρεπε η τουρκική οικονομία να συντηρεί επί πολλά χρόνια, ένα κράτος που ουσιαστικά ήταν παράρτημα της Τουρκίας και συντηρούνταν και αυτό από την τουρκική οικονομία, απορρίπτοντας έτσι κάθε επίσημη τουρκική άποψη για την ύπαρξη του ψευδοκράτους. Αλλά το πιο εντυπωσιακό είναι αυτό που ισχυρίζεται ότι εξ' αιτίας της τουρκικής εισβολής στην Κύπρο, προκλήθηκε εκείνη την δεκαετία, δηλαδή την δεκαετία του εβδομήντα, μια μεγάλη εσωτερική αναταραχή στην Τουρκία με καθημερινές πολιτικές δολοφονίες, με ένα ουσιαστικά εμφύλιο πόλεμο που οδήγησε στο στρατιωτικό πραξικόπημα του 1980, το οποίο, κατά τον Τούρκο αρθογράφο, πήγε την Τουρκία και την δημοκρατία πολλά χρόνια πίσω.

Όλα αυτά τα καταπληκτικά τα οποία ομολόγει ο ίδιος ο Τούρκος αρθογράφος, καταλήγουν στο απαισιόδοξο συμπέρασμα ότι και πάλι θα υψωθούν στην Τουρκία οι διάφορες εθνικιστικές «κορώνες» που θα αντιταχτούν σθεναρά στην αποχώρηση των κατοχικών στρατευμάτων και στην αποκατάσταση της πραγματικής δημοκρατίας στο κατεχόμενο τμήμα του νησιού, με αποτέλεσμα να προβλέπει ότι και αυτή η προσπάθεια, παρά τους διθυράμβους με τους οποίους άρχισε, να καταλήξει σε νέο φιάσκο, φυσικά εξ' αιτίας της τουρκικής αδιαλλαξίας. Αν οι Τούρκοι, όπως ομολογεί ο Engin Ardıc, δεν παραδεχτούν ότι το όλο εγχείρημα, (βλέπε τουρκική εισβολή), στη Κύπρο μόνο προβλήματα επέφερε και στην Κύπρο αλλά και στην Τουρκία, τότε δεν θα λυθεί ποτέ το κυπριακό πρόβλημα.

Αυτά από ένα Τούρκο! Εμείς, ας καμαρώνουμε τους δικούς μας πολιτικούς αλλά και δημ(ι)οσιογράφους που έχουν «σκοτώσει» και «θάψει» κυριολεκτικά το κυπριακό και κάνεις δεν αναφέρει τίποτα. Η μεγαλύτερη πληγή του ελληνισμού

ήταν πάντα ο... γενιτσαρισμός.

Γράφει ο Νίκος Χειλαδάκης, Δημοσιογράφος-Συγγραφέας-Τουρκολόγος